

**ת"פ 40305/05/17 - מדינת ישראל נגד עבדאללה עלאונה (עציר) - לא
בעניינו, זכי דואהדה (עציר) - בעצמו, עלאא מטאוע (עציר) -
בעצמו, עיסא דכארנה (עציר) - בעצמו**

בית-משפט השלום בבאר-שבע

ת"פ 40305-05-17 מדינת ישראל נ' עלאונה (עציר) ואח' 4 ביוני 2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

על-ידי באת-כוח עו"ד ליבנת רחמים-בנני

נגד

הנאשמים

1. עבדאללה עלאונה (עציר) - לא בעניינו
2. זכי דואהדה (עציר) - בעצמו
- על-ידי בא-כוחו עו"ד מסלם אריאתה
3. עלאא מטאוע (עציר) - בעצמו
- על-ידי בא-כוחו עו"ד חסן דבח
4. עיסא דכארנה (עציר) - בעצמו
- על-ידי בא-כוחו עו"ד מסלם אריאתה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת-דין

(נאשם 3)

על יסוד הודאת הנאשם, הנני מרשיע אותו בכניסות לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר-דין

(נאשם 3)

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכניסה לישראל שלא כדין, כאשר על-פי המתואר זה נמצא ביום 15.5.17 בצומת דבירה מבלי שיש ברשותו אישור שהייה או כניסה כדין.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחון של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמצב ביטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15, בת"פ 65591-11-15 וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גז"ד אליהם הפנה בית-המשפט וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאזור לאזור. בענייננו,

וכידיעה שיפוטית, ישנם האזור המכונה "ג'ימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר, כי זו נמצאת במדרג הנמוך. מדובר בכניסה יחידה ללא עברות נלוות, כאשר הנאשם שהה בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקש לצאת חזרה לביתו.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראוי שינוע מימים מספר מאסר בפועל ועד שישה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם, שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח העדרה של מעטפת תומכת.

מנגד, לחובת הנאשם הרשעה קודמת אשר ניתנה אך ביום 16.1.17 בגין כניסה לישראל שלא כדין והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. בא-כוח הנאשם עתר מבית-המשפט להורות על הארכתו של המאסר המותנה וזאת בין היתר נוכח מצבו הרפואי של הנאשם, מצבו הרפואי של אביו, העובדה כי מטרת כניסתו הקונקרטית הייתה קבלת טיפול רפואי ומצבו הכלכלי הקשה שלו ושל בני משפחתו.

לאחר שנדרשתי לטיעוני ההגנה לא מצאתי כי יש בהם כדי להצדיק הארכתו של המאסר המותנה. הלכה למעשה עיון בגזר-הדין שניתן בעניינו על-ידי כב' השופט ארדמן מלמד כי כל אותם טיעוני שנטענו כיום בפניי נטענו גם במסגרת הרשעתו מלפני חודשים מספר. בית-המשפט הלך לקראתו של הנאשם והשית עליו עונש יחסית מתון. דברים שנאמרו באותו גזר-דין נכונים גם כיום, והדברים אמורים בדבר הצורך בהמצאתן של תעודות רפואיות מתאימות. לנימוקים אלו יש להוסיף הערות מספר:

ראשית, גם אם כניסתו של הנאשם הייתה לצרכים רפואיים (ולא ברור הכיצד ביקש לקבל את אותו טיפול רפואי בהיותו שוהה בלתי-חוקי) הרי שיש דרך להסדיר זאת, ולא אחת ניתנים אישורים קצובים בזמן לצורך בדיקה רפואית כזו או אחרת. עוד ביחס לכך - כפי הנראה מצבו של הנאשם אינו מונע ממנו לעבוד שכן אליבא דידו כניסתו הייתה לצורכי פרנסה.

יתר על כן, קביעתו של המתחם בהלכת אלהרוש לקחה בחשבון כי מצוקה כלכלית היא זו שמביאה את אותם שוהים בלתי-חוקי לגנוב את הגבול, ומשכך עניינו אינו שונה מעניינם של שוהים בלתי-חוקיים אחרים.

מקום בו בית-המשפט לא מוצא להאריך את המאסר המותנה הרי שיש לקחת בחשבון שלחובת הנאשם הרשעה מן העת האחרונה שאליה נלוותה עברה של החזקת סם לצריכה עצמית, דבר המצדיק מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.5.17;

ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן חודשיים מת"פ 24889-01-17 כך שחודש ממנו יהיה במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל והיתרה בחופף. סך-הכול יהיה על הנאשם לרצות שלושה חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו;

ב. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עברות לפי חוק הכניסה לישראל;

ג. 500 ₪ קנס או חמישה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 20.6.17.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

הכרעת-דין

(בעניינם של הנאשמים 2 ו-4)

על יסוד הודאת הנאשמים 2 ו-4 הנני מרשיע כל אחד מהם בכניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר-דין

עמוד 4

(נאשמים 2 ו-4)

הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם בכניסה לישראל שלא כדין, כאשר על-פי המתואר אלו נמצאו ביום 15.5.17 בצומת דבירה מבלי שיש ברשותם אישור שהייה או כניסה כדין.

במעשיהם האמורים לעיל פגעו הנאשמים בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתם של הנאשמים לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחון של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמצב ביטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15, בת"פ 65591-11-15 וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גזרי-דין שאליהם הפנה בית-המשפט וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאזור לאזור. בענייננו, וכידועה שיפוטית, ישנם האזור המכונה "ג'ימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל

טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר, כי זו נמצאת במדרג הנמוך. מדובר בכניסה יחידה ללא עברות נלוות, כאשר הנאשמים שהו בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקשו לצאת חזרה לביתם.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשמים מן הראוי שינוע מימים מספר מאסר בפועל ועד שישה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשם של הנאשמים ולקולא תילקח בחשבון הודאתם שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשמים שמצוקה כלכלית הביאה אותם לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושבי השטחים אשר מעצרים ומאסרים קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח העדרה של מעטפת תומכת.

מנגד אין זו הסתבכותם הראשונה של הנאשמים בעברות דומות. לנאשם 2 שלוש הרשעות קודמות, שלושתן בגין כניסה לישראל שלא כדין, כאשר הרשעתו האחרונה היא אך מחודש דצמבר 2016. צא ולמד כי זו הפעם הרביעית שבה הנאשם עומד לדין בגין ביצוע עברות לפי חוק הכניסה לישראל.

אשר לנאשם 4, לחובתו הרשעה מחודש דצמבר 2015 שבגינה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן חודשיים שהנו בר-הפעלה. בסופם של דברים העונש שייגזר על הנאשמים לאחר הפעלתם של המאסרים המותנים יהיה זהה שכן לנאשם 2 מאסר מותנה קצר יותר, אולם מנגד לחובתו הרשעות רבות יותר.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. חודשיים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.5.17;

ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן חודש מת"פ 26458-12-16 במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל. סך-הכול יהיה על הנאשם לרצות שלושה חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.5.17;

ב. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עברות לפי חוק הכניסה לישראל;

ג. 700 ₪ קנס או שבעה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 20.6.17.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם 4 את העונשים הבאים:

עמוד 6

א. חודש ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.5.17;

ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן חודשים מת"פ 60704-12-15 במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל. סך-הכול יהיה על הנאשם לרצות שלושה חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.5.17;

ב. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל;

ג. 400 ₪ קנס או ארבעה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 20.6.17.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט